IV DIO

Nosioci partizanske spomenice 1941.

Agneza Amanović V ost rei

AGNEZA AMANOVIĆ DARINKA (rođena Vostrel)

Rođena je 21. kolovoza 1925. u Kupincu, općina Jastrebarsko. Od 1932. živjela je u Čemernici, općina Virovitica. U Virovitici završila je osnovnu i srednju školu. Poslije rata završila je studije na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

Clan SKOJ-a je od prosinca 1940. u skojevskoj organizaciji u virovitičkoj gimnaziji. Njen otac, Vaclav Vostrel Vaso, bio je do rata član Kotarskog komiteta KPH Virovitica i sekretar partijske organizacije u Čemernici, pa je od najranije mladosti obavljala brojne poslove za Partiju. Raznosila je poštu, pozive i obavijesti članovima KPH u Čemernici i članovima Kotarskog komiteta KPH u Virovitici. U njihovoj kući održavani su više puta ilegalni sastanci, pa je s ostalim skojevcima stražarila. Od svibnja 1941. obavljala je kurirske poslove za Kotarski komitet KPH Virovitica. U više navrata nosila je poštu u Okružni komitet KPH u Bjelovaru i u partijsku organizaciju u Orahovici, i drugdje. S ostalim skojevcima prikupljala je sanitetski materijal, odjevne predmete, pisaći pribor, oružje, municiju i drugu opremu za jedinice NOV. Pisala je parole i raspodjeljivala letke i drugi propagandni materijal u gradu.

Od kolovoza 1942. bila je zadužena za održavanje veza između političkih i vojnih organa na slobodnom teritoriju u Bilogori i Papuku i ilegalnih punktova u gradu i na kotaru Virovitici. Po zadatku Kotarskog i Okružnog kokomiteta KPH Virovitica organizirala je, sa skojevcima i suradnicima, prikupljanje vojnoobavještajnih podataka o rasporedu i jačini neprijateljske posade u Virovitici za potrebe 4. slavonske divizije NOV, koja je, 12. veljače
1943. napala, prvi put, uporište u gradu i straže u okolici.

9. ožujka 1943. imenovana je za člana Kotarskog komiteta SKOJ-a Virovitice i zadužena za rukovođenje skojevskom organizacijom u virovitičkoj gimnaziji. U travnju 1943. zbog opasnosti od hapšenja, prešla je na slobodnu teritoriju i postavljena za sekretara Kotarskog komiteta SKOJ-a Virovitica. Ondje je 5. svibnja 1943. primljena za člana KPH, a 25. svibnja 1943.

kooptirana je za člana Kotarskog komiteta KPH Virovitica. U lipnju 1943. izabrana je za člana Oblasnog odbora USOH-a za Slavoniju.

U studenom 1943. upućena je na ilegalni rad u Zagrebu. Kooptirana je za člana Mjesnog (Gradskog) komiteta SKOJ-a. Otkrila ju je i uhapsila ustaška policija, 29. prosinca 1943. Odvedena je u koncentracioni logor u Staroj Gradiški i kasnije premještena u Lepoglavu i Varaždin. Oslobođena je od jedinica treće armije JA u svibnju 1945.

Poslije rata radila je u društvenopolitičkim organizacijama i organima narodnih vlasti u Beogradu, Virovitici, Bjelovaru i Zagrebu. Bila je član Republičkog odbora Narodne fronte Hrvatske, Republičkog vijeća Saveza sindikata Hrvatske, Republičkog odbora SUBNOR-a Hrvatske i Saveznog odbora SUBNOR-a Jugoslavije. Bila je zastupnik u Saboru SRH za virovitičku općinu i delegat na Šestom i Osmom kongresu Saveza komunista Hrvatske. Od 1968. u mirovini je u Zagrebu. Više puta birana je u rukovodstva političkih organizacija u mjesnoj zajednici i u gradu Zagrebu. Od 1979. član je Savjeta republike u Zagrebu.

Nosilac je »Partizanske spomenice 1941« i više drugih odlikovanja.

Benedikt Audi Grga

BENEDIKT AUDI GRGA

Rođen je 1. siječnja 1903. u Borovi, općina Virovitica. Ondje je završio osnovnu školu. U Suhopolju izučio je stolarski zanat. Poslije toga, radio je kao stolarski radnik u Suhopolju. Iz Borove otišao je 1926. u Tursku, a 1927. u Španjolsku i Njemačku. U svakoj zemlji radio je po nekoliko mjeseci. Po

povratku, zaposlio se 1928. u Sisku. Zbog aktivnosti u Nezavisnim sindikatima, policijske vlasti protjerale su ga, odanle, u zavičajno mjesto. Otad, radio je u Borovi i, povremeno, u Suhopolju i Virovitici.

U Nezavisnim sindikatima Jugoslavije bio je član od 1925. Djelovao je u strukovnom savezu drvodjelskih radnika. Ondje je surađivao s komunistima iz virovitičke mjesne partijske organizacije i 1938. primljen je za člana KPH. lste godine formirao je partijsku organizaciju u Borovi i bio njen sekretar. U tom svojstvu sudjelovao je 1940. u formiranju Kotarskog komiteta KPH u Virovitici i bio je izabran za njegova člana.

Nakon okupacije 1941. sudjelovao je u organiziranju ustanka na virovitičkom području. Bio je zadužen za održavanje partijskih veza iz grada s vojno-političkim bazama u Jasenašu Djakovcu, Turčević Polju, Lončarici, i drugdje. U ožujku 1942. imenovan je za sekretara Kotarskog komiteta KPH Virovitica, čije je ilegalno sjedište preseljeno, tada, iz čemernice u Jasenaš. Organizirao je odlazak dobrovoljaca iz grada i s kotara u NOV, prikupljao oružje i opremu, formirao ilegalne mjesne odbore NOF-a i kasnije NOO-e, pomagao u radu skojevskih organizacija i odbora USAOH-a i AFŽ-a i prikupljao obavještajne podatke za NOV. Na dužnosti sekretara bio je do ožujka 1943. Poslije toga bio je član Komiteta i rukovodilac ratne obavještajne službe na kotaru. Od studenog 1943. radio je rajonskoj obavještajnoj službi za okrug Viroviticu. U kolovozu 1944. postavljen je za šefa Odjela za zaštitu naroda (OZN) za kotar Viroviticu. Na toj dužnosti radio je do svršetka rata, i kasnije. Demobiliziran je u travnju 1946.

Od svibnja 1946. do prosinca 1957. radio je na dužnostima direktora u Tvornici kalupa u Virovitici i Tvornici pokućstva u Osijeku i na rukovodećim dužnostima u tvornicama pokućstva u Novoj Gradiški, Varaždinu i Virovitici. Od 1957. u mirovini je u Virovitici. Djelovao je aktivno i više puta bio biran u rukovodstva društvenopolitičkih organizacija u gradu i općini.

Nosilac je »Partizanske spomenice 1941« i više drugih odlikovanja.

MIRKO FIKET MESARIĆ

Rođen je 25. listopada 1899. u Preseki, općina Vrbovec. Bez škole. Samouk. Prije drugog svjetskog rata doselio se u Levinovac i radio kao šumski radnik u Papuku. Djelovao je u radničkom pokretu i bio član strukovnog saveza drvodjelaca URS-a od 1936. Za člana KPH primljen je 15. rujna 1940.
u partijskoj organizaciji u Cabuni.

Nakon okupacije 1941. sudjelovao je u organiziranju ustanka. Stupio je 28. studenog 1941. u antifašističku oružanu grupu u Lisičinima. Svojim političkim djelovanjem pridonio je da se grupa priključi Slavonskom NOP bataljonu i bori pod rukovodstvom Partije.

istakao se hrabrošću u borbama kod Kometnika, 15. siječnja 1942. u Levinovcu, 2. ožujka 1942. zatim na Vilić Selu, Humu, Siraču i drugdje.

Mirko Frikei Mesarić

Bio je borac i desetar u Prvom i Drugom slavonskom NOP odredu i pratećem vodu štaba treće operativne zone, delegat voda, zamjenik komesara i komesar čete u Osječkom NOP odredu. Od početka 1944. bio je član Općinskog komiteta KPH i Općinskog NOO-a Slavonska Pivnica. Kasnije, radio je u Kotarskom NOO-u i Kotarskom komitetu KPH Virovitica. Poslije rata radio je u organima narodnih vlasti i društvenopolitičkim organizacijama u Virovitici. Bio je više godina predsjednik Kotarskog odbora SUBNOR-a Virovitica i od 1975. član prvog Savjeta SR Hrvatske.

Za zasluge u organiziranju ustanka i hrabrost u borbama protiv okupatora i domaćih kvislinga proglašen je 24. srpnja 1953. narodnim herojem.

Umro je 7. travnja 1976. u Virovitici.

SRĐAN MILJANOVIĆ RASKO

Rođen je 2. svibnja 1916. u Jasenašu, općina Virovitica. Ondje je završio osnovnu školu i, zatim, bavio se zemljoradnjom. Poslije rata završio je nižu gimnaziju i višu upravnu školu Sekretarijata za unutrašnje poslove u Beogradu.

Prilikom napada Njemačke na Jugoslaviju, u travnju 1941. služio je u 18-pješadijskom puku bivše jugoslavenske vojske u Beogradu. Puk se raspao

Srđan Miljanović Rasko

bez borbe, i vojnici su se razišli kućama. Po povratku u Jašenaš sudjelovao je, s još nekoliko mještana, u prikupljanju oružja koje su odbacili vojnici poslije borbe s Njemcima kod Pčelića. Namjeravali su formirati antifašističku oružanu grupu i boriti se protiv okupatorskih i kvislinških vlasti. Međutim, ustaško redarstvo u Virovitici doznalo je za namjeru i u kolovozu 1941. uhapsilo četiri člana grupe i zaplijenilo oružje. Uhapšenike osudio je prijeki sud u Osijeku na smrt. Srđan se, pravodobno, sklonio u šumi i spasio od hapšenja. Otad je bio u ilegalnosti.

U listopadu 1941. uspostavio je vezu sa suradnikom Kotarskog komiteta KPH Virovitica Dmitrom Acketom, iz Rezovca, i sudjelovao u organiziranju ustanka. Kotarski komitet zadao mu je da prikuplja oružje, municiju i opremu i priprema dobrovoljce za odlazak u NOV. Isto tako preporučio mu je da odvraća Srbe, iz sela, od odlaska na rad u Njemačku. Na ostvarivanju tih zadataka djelovao je od 8. veljače 1942. Tada je, s još trojicom dobrovoljaca iz Jasenaša, stupio u Prvi slavonski NOP bataljon. Kasnije, bio je u prvoj udarnoj četi Prvog slavonskog NOP odreda. U listopadu 1942. uključen je, s odredom, u novoformiranu 12. NO brigadu. U prosincu 1942. premješten je u štab Treće operativne zone. Bio je zadužen za održavanje veza s Okružnim komitetom KPH Virovitica.

1. travnja 1943. primljen je za člana KPH i postavljen za obavještajnog oficira u ispostavi Komande psunjskog vojnog područja u Bilogori. Kasnije, bio je oficir u Rajonskom obavještajnom centru i u Odjelu za zaštitu naroda za okrug Viroviticu.

Poslije rata radio je u OZN-i u Daruvaru i Upravi državne sigurnosti u Virovitici. Imao je čin kapetana prve klase. Od 1952. radio je kao viši referent u UDB-i za kotar Viroviticu. Sada kao umirovljenik živi u Beogradu.

Nosilac je »Partizanske spomenice 1941« i više drugih odlikovanja.

Nedeljko Mr den

NEDELJKO MRĐEN

Rođen je 23. rujna 1921. u Hasanbegovcima, općina Glamoč, SR Bosna i Hercegovina. U djetinjstvu doselio se s roditeljima u Neteču, općina Virovitica. U Turanovcu i Neteči završio je osnovnu školu, a u Virovitici izučio je strojobravarski zanat. Zatim je radio kao strojobravarski radnik u Virovitici. Poslije rata završio je šest razreda gimnazije. Pješadijsku oficirsku školu i druge vojne škole.

Od 1940. sudjelovao je u radničkom pokretu i surađivao s naprednim omladincima i radnicima u URS-u. Nakon okupacije 1941. pomogao je u organiziranju ustanka. Prikupljao je i skrivao oružje u svom stanu, prenosio poruke i obavljao druge poslove. Osumnjičen je od policije, i dva puta odvođen na ispitivanje u gradsko redarstvo. Ustaše su mu zaprijetile da će snositi teže posljedice, ako doznaju da surađuje s komunistima. Zbog toga, otišao je u lipnju 1941. svojim rođacima u Hasanbegovce kod Glamoča. Ondje je stupio u Glamočku partizansku četu i 27. srpnja 1941. sudjelovao u narodnom ustanku u Bosni i Hercegovini i oslobođenju Glamoča. Kao strojobravar raspoređen je na rad u radionici Čardak kod Glamoča u kojoj je izrađivao ručne bombe za NOV. Za mjesne i općinski NOO na općini Vagan i za pailizanske jedinice izrađivao je štampilje.

U siječnju 1942. primljen je za člana SKOJ-a, a u ožujku 1942. izabran za sekretara Općinskog komiteta SKOJ-a, u općini Vagan. U veljači 1942. primljen je za kandidata i u rujnu 1942. za člana KPJ. Organizirao je omladinsku četu na općini i bio njen komandir. S četom postigao je zapažene uspjehe na kulturnoprosvjetnom i idejnom uzdizanju omladine. Sudjelovao je u brojnim radnim akcijama za potrebe naroda i vojske, na području Glamoča i Bosanskog Grahova, i pomagao jedinicama NOV u vojnim operacijama. Organizirao je prikupljanje hrane, odjeće i obuće za NOV i bio rukovodilac mlina koji je radio za potrebe Vrhovnog štaba NOV i POJ. Na ostvarivanju za-

dataka bio je s još nekoliko vojnih i političkih funkcionera 15. svibnja 1942. zarobljen od četnika, ali je uspio pobjeći i nastaviti radom. U kolovozu 1942. rukovodio je vršidbom žita za potrebe Vrhovnog štaba i centralne bolnice u Livnu.

Početkom ožujka 1943. upućen je u sedmu krajišku NO brigadu s kojom je sudjelovao u borbama u četvrtoj i petoj neprijateljskoj ofanzivi na Neretvi i Sutjesci, i bio ranjavan. U brigadi bio je omladinski i partijski rukovodilac i od 1944. oficir KOS-a (kontraobavještajne službe). Početkom svibnja 1944. bio je delegat brigade na Drugom kongresu USAOJ-a u Drvaru. U brigadi bio je sve do svršetka rata.

Poslije rata radio je kao oficir JNA u Sarajevu i u Državnom sekretarijatu za narodnu obranu u Beogradu. Ima čin pukovnika JNA. Od 1970. u mirovini je u Novom Beogradu. Ondje je više puta biran u rukovodstva društvenopolitičkih organizacija. Bio je predsjednik Općinskog odbora SUBNOR-a u Novom Beogradu, sekretar osnovne organizacije SKS i član drugih organizacija.

Nosilac je »Partizanske spomenice 1941.« i više drugih odlikovanja.

Rudi Rajh Top

RUDI RAJH TOP

Rođen je 4. travnja 1927. u Virovitici. Ondje je završio osnovnu školu i dva razreda niže gimnazije. Poslije rata završio je šestomjesečnu oficirsku školu i Višu vojnu-tehničku akademiju.

Clan SKOJ-a je od jeseni 1941. u gradskom aktivu u Virovitici. Sudjelovao je u prikupljanju oružja, opreme i lijekova, skidao ustaške parole, stražario prilikom održavanja sastanaka i obavljao druge poslove koje mu je zadavala skojevska i partijska organizacija. U siječnju 1942. uhapsile su ga ustaše i odvele, zajedno s roditeljima, u sabirni logor u Bjelovaru odakle su

ga namjeravale otpremiti u koncentracioni logor u Jasenovcu. Zbog pomanjkanja vagona vratili su ga privremeno natrag. Mjesni komitet KPH uputio ga je, preko ilegalnog punkta u Čemernici i Rezovcu, u Bilogorsku partazansku četu u koju je stupio 18. travnja 1942. u Jasenašu, zajedno s još dva člana SKOJ-a i jednim kandidatom KPH iz Virovitice.

Iz čete premješten je 10. listopada 1942. u novoformirani Kalnički NOP odred u kojem je bio referent saniteta u drugom bataljonu. Dvadeset i devetog prosinca 1942. uključen je, s bataljonom, u novoformiranu 17. slavonsku NO brigadu u kojoj je kasnije bio delegat voda i komesar čete. U siječnju 1943. primljen je za člana KPH. U borbama kod Bučja na Psunju, u vrijeme izvođenja neprijateljske ofanzive »Braun« u zapadnoj Slavoniji, bio je ranjen u obje noge. Proveo je mjesec dana na liječenju u bolnici, i zatim vratio se u brigadu. U travnju 1944. premješten je na dužnost politkomesara bataljona u Brodskoj NO brigadi u kojoj je bio do oslobođenja zemlje.

Poslije rata služio je u KNOJ-u u Zagrebu, Skoplju i Sarajevu, a od 1956. bio je direktor Vojnog tehničko-remontnog zavoda. Demobiliziran je u činu pukovnika JNA. Od 1973. je u mirovini u Zagrebu. Više puta biran je u rukovodstva društvenopolitičkih organizacija mjesne zajednice i grada Zagreba.

Nosilac je »Partizanske spomenice 1941« i više drugih odlikovanja.

JAKŠA REBIĆ

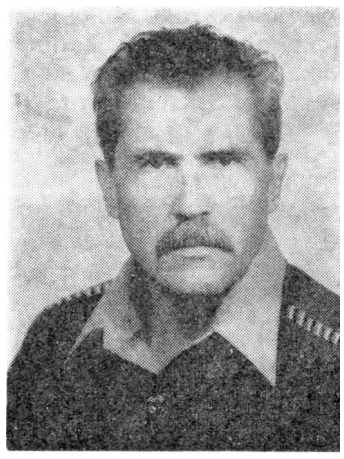
Rođen je 1882. u Jaseniku, općina Gacko, SR Bosna i Hercegovina. Ondje je završio osnovnu školu i u pivskom manastiru, Crnoj Gori, nepotpunu srednju školu. Zatim, bavio se poljoprivredom i pčelarstvom.

Od 1914. služio je kao dobrovoljac u crnogorskoj vojsci i borio se u prvom svjetskom ratu na solunskom frontu. Na toj osnovi stekao je pravo na kolonizaciju, i doselio se 1922. u Gradinu, općina Virovitica. Dobio je pet hektara zemlje. Od 1924. bio je član Samostalne demokratske stranke u Gradini i biran za člana Kotarskog odbora SDS u Virovitici. Zalagao se za zajedništvo hrvatskog i srpskog naroda i uživao je ugled među mještanima.

Nakon okupacije 1941. internirale su ga ustaške vlasti 18. lipnja 1941. u Loznicu u Srbiji. Ondje je u srpnju 1941. sudjelovao u ustanku. U listopadu 1941. povukao se sa snagama NOV ispred njemačke ofanzive u Sandžak u Crnoj Gori. Kasnije, primljen je za člana KPJ. U NOV stupila su i njegova tri sina i supruga. Svi su poginuli.-Sin Velimir poginuo je 1942. kod Stepena u istočnoj Hercegovini. Ljubomir poginuo je 1943. kod Nevesinja u Hercegovini. Milivoj poginuo je 1944. Supruga Stojanka poginula je kao bolničarka u proljeće 1943. kod Sarajeva. Jakša se i dalje borio. Zbog podmaklih godina, premješten je u intendantsku službu. Proizveden je u čin poručnika.

Demobiliziran je 1945. iz Jugoslavenske armije i vratio se u Gradinu. Društvenopolitičke organizacije podigle su mu novu kuću. Djelovao je u političkim organizacijama. Umro je 1955. u Gradini.

Nosilac je »Partizanske spomenice 1941« i više drugih odlikovanja.

Dragan Roller

DRAGAN ROLLER

Rođen je 11. lipnja 1922. u Malenci, SR Slovenija. Osnovnu školu završio je u Đurmancu kod Krapine, nižu gimnaziju u Slavonskoj Požegi i višu gimnaziju u Virovitici i Beogradu. 1940. upisao se na Medicinski fakultet u Zagrebu, ali ga zbog hapšenja (1941) nije završio. Poslije rata diplomirao je na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu i doktorirao iz oblasti ekonomskih nauka.

U gimnaziji u Virovitici djelovao je u ilegalnom marksističkom kružoku, aktivnost kojeg je inicirala 1938. mjesna organizacija Komunističke partije, u okviru URS-ove Radničke čitaonice. U jesen 1939. od članova kružoka formirana je prva organizacija SKOJ-a. Imenovan je za njenog sekretara. U tom svojstvu sudjelovao je u lipnju 1940. na prvoj redovnoj okružnoj konferenciji SKOJ-a u Bjelovaru i izabran je za člana Okružnog komiteta. Po povratku, pristupio je reorganiziranju grupe na gimnaziji i formiranju šireg gradskog aktiva od mlađih radnika i svršenih đaka. Policijske vlasti su to opazile i naložile upravi gimnazije da mu se uskrati pravo polaganja velike mature. Zbog toga otišao je u Beograd i ondje diplomirao. Kad se vratio, dovršio je poslove u vezi s formiranjem gradskog aktiva koji je djelovao u sklopu organizacije na gimnaziji. U jesen 1940. počeo je studijem u Zagrebu, ali je i dalje rukovodio organizacijom u Virovitici.

Nakon okupacije i proglašenja tzv. NDH, uhapsila ga je ustaška policija, 11. travnja 1941. u Virovitici. Zbog pomanjkanja dokaza, pustila ga je, privremeno, iz zatvora s tim što mu je ograničila kretanje. Obavijestio je o tome Mjesni komitet KPH, i u kolovozu 1941. bio je razdužen od rukovođenja SKOJ-em u Virovitici. Povezao se sa skojevskim rukovodstvom na Sveučilištu i uključio u ilegalnu aktivnost udarnih grupa u Zagrebu.

U studenom 1941. ponovno je uhapšen u Zagrebu i osuđen od Prijekog suda na robiju. Odveden je u koncentracioni logor u Jasenovcu i, kasnije, premješten u Staru Gradišku. Odanle je početkom 1945. odveden u Austriju. U Jasenovačkom logoru primljen je za člana KPH i uključen u ilegalnu aktivnost logorskog partijskog rukovodstva. Oslobođen je u svibnju 1945. od savezničke vojske.

Poslije rata radio je u Planskoj komisiji vlade NR Hrvatske i na Sveučilištu u Zagrebu. Zatim, u Saveznom izvršnom vijeću u Beogradu i u diplomatskoj službi Saveznog sekretarijata za vanjske poslove. Sada je savjetnik za plan u Sekretarijatu OUN u Njujorku.

Nosilac je »Partizanske spomenice 1941« i više drugih odlikovanja.

Ivan Samboliček Stavko

IVAN SAMBOLIČEK SLAVKO

Rođen je 17. srpnja 1909. u Podravskoj Slatini. Osnovnu školu završio je u Podravskoj Slatini i Virovitici. Nakon toga, izučio je u Virovitici brusarsko-nožarski zanat. Od 1928. do 1931. radio je u Osijeku. Od 1933. bio je poslovođa u privatnoj brusarskoj radnji u Virovitici.

Od 1928. član je Nezavisnih sindikata i tada je, prvi put, sudjelovao u radničkim demonstracijama. Od 1933. član je Radničke čitaonice u Virovitici i, kasnije, član Radničkog kulturnoprosvjetnog društva i šahovske sekcije pri Ujedinjenom radničkom savezu u Virovitici. Od 1940. bio je tajnik Radničke čitaonice. Od 1934. surađivao je s komunistma u mjesnoj partijskoj organizaciji u Virovitici. Početkom 1940. primljen je za člana KPH. U ljetu 1940. sudjelovao je u formiranju Mjesnog komiteta KPH u Virovitici, i izabran je za njegova člana.

Nakon okupacije, 1941. sudjelovao je u organiziranju ustanka. U rujnu 1941. kooptiran je za člana Kotarskog komiteta KPH. Prikupljao je oružje, opremu, odjeću, obuću, lijekove i druge potrepštine, upućivao dobrovoljce u NOV i održavao veze između grada i ilegalnih punktova na terenu. Spasio je vrednije knjige iz Radničke čitaonice i prenio u ilegalni punkt u Rezovcu, odakle su otpremljene na slobodni teritorij. U veljači 1942. putovao je po zadatku Partije u Slavonski Brod. Zbog opasnosti od ustaške policije, otišao je 12. lipnja 1942. na slobodni teritorij u Papuku. Raspoređen je u Drugi

slavonski NOP odred. Ondje je bio delegat voda i, kasnije, obavještajni oficir u trećem bataljonu. U listopadu 1942. premješten je u novoformirani Kalnički NOP odred u kojem je bio komesar čete.

Početkom 1943. upućen je na partijski kurs u Slavoniji i, po završetku postavljen je, u ožujku 1943. za sekretara Kotarskog komiteta KPH Viroviticа. Na toj dužnosti radio je do prosinca 1943. Početkom 1944. premješten je na dužnost tajnika Kotarskog NOO-a Virovitica. U kolovozu 1944. izabran je za tajnika Kotarskog odbora JNOF-a i u listopadu 1944. za tajnika Gradskog odbora JNOF-a u Virovitici. Kasnije je premješten za pročelnika odjela za trgovinu i opskrbu u Gradskom NOO-u i ondje radio do svršetka rata.

Poslije rata bio je pomoćnik javnog tužioca za kotar Viroviticu do 1946. i načelnik personalnog odjela u Ministarstvu trgovine i opskrbe NRH u Zagrebu do 1948. Kasnije, radio je na rukovodećim dužnostima u Žitoprometu, Direkciji državnih nabavki i Ortopedskom poduzeću »Baniji« u Zagrebu i filijali tog poduzeća u Rijeci. Iz Rijeke se vratio u Viroviticu. Od 1957. je u mirovini. Bio je rukovodilac Komisije za historiju radničkog pokreta i SKJ pri Kotarskom i Općinskom komitetu SKH u Virovitici, član Kotarskog komiteta SKH Virovitica, predsjednik Kotarskog odbora SUBNOR-a, odbornik Kotarskog narodnog odbora i potpredsjednik Kotarskog odbora SUBNOR-a. Predsjednik je delegacije umirovljenika Virovitice, i od 1979. član Savjeta SR Hrvatske.

Nosilac je »Partizanske spomenice 1941« i više drugih odlikovanja.

Stevo Tarbuk

STEVO TARBUK

Rođen je 23. prosinca 1903. u Borovi, općina Virovitica. Ondje je završio osnovnu školu i tri razreda opetovnice. Zatim, bavio se zemljoradnjom.

Poslije 1924. zaposlio se u Šumariji u Virovitici kao lugarski vježbenik. Položio je stručni ispit i radio kao lugar. Do drugog svjetskog rata čuvao je šumske revire u sjeveroistočnim predjelima Bilogore.

Od 1938. surađivao je s članovima partijske organizacije u Borovi i u kolovozu 1941. primljen je za kandidata KPH. Sudjelovao je u organiziranju ustanka. Prikupljao je oružje i opremu za NOV, održavao veze između ilegalnih punktova u Borovi, Slavonskoj Pivnici, Rezovcu, Jasenašu i Trapinskoj i pripremao dobrovoljce za odlazak u NOV. Zbog opasnosti od ustaške policije, otišao je krajem listopada 1941. u Papučko-krndijski partizanski odred. Odveo ga je onamo sekretar Kotarskog komiteta KPH Vaclav Vostrel Vaso. U siječnju 1942. uključen je, s odredom, u drugu četu Prvog slavonskog NOP bataljona. Ondje je u proljeću 1942. primljen za člana KPH. Poslije reorganizacije bataljona, raspoređen je u Prvi slavonski NOP odred. Bio je vodnik i delegat voda. Krajem 1942. obolio je od TBC, pa je upućen na liječenje u konspirativnoj bolnici na Ravnoj gori. Kasnije, radio je u pratećem odjelu štaba Treće operativne zone za Slavoniju, štabu 6. korpusa NOVJ i u stražama pri vojnim bolnicama u Slavoniji.

Demobilaziran je 1945. kao podoficir Jugoslavenske armije. Potom, odselio se iz Borove u Apatin, u Vojvodini. Ondje je djelovao u društvenopolitičkim organizacijama. (Bio je u mirovini) Umro je 23. svibnja 1972. u Apatinu.

Bio je nosilac »Partizanske spomenice 1941« i više drugih odlikovanja.

Zdravko Uskoković Heroj

ZDRAVKO USKOKOVIĆ HEROJ

Rođen je 20. studenog 1916. u Slavonskoj Pivnici, općina Virovitica. Ondje je završio osnovnu školu i, potom, bavio se poljoprivredom. Poslije rata završio je nižu gimnaziju u Beogradu, oficirsku školu u Sarajevu i Višu vojnu akademiju u Beogradu.

Prilikom napada Njemačke na Jugoslaviju, u travnju 1941. služio je u 40. pješadijskom puku bivše jugoslavenske vojske kod čačinaca. Puk se raspao bez borbe 12. travnja 1941. Vojnici su odložili oružje, i razišli se svaki u svoj kraj. Ćim se vratio kući, počele su ga maltretirati seoske ustaše koje su u Slavonskoj Pivnici uspostavile općinski tabor. Zbog toga, skrivao se često kod rođaka i znanaca. Samoinicijativno prikupio je puškomitraljez, 12 pušaka, 2 pištolja, 3 sanduka municije, i nešto druge opreme, i sklonio u svojoj klijeti kod Velike Babine Gore. Oružje su kod Pčelića i Pivnice odbacili vojnici 2. konjičkog i 42. pješadijskog puka bivše jugoslavenske vojske. U rujnu 1941. preneseno je na zapadni Papuk i poslužilo je za naoružavanje antifašističke oružane grupe u Lisičinama.

Od kolovoza 1941. surađivao je s partijskom organizacijom u Borovi i održavao veze s ilegalcima u Levinovcu i Lisičinama. Sudjelovao je u organiziranju ustanka. Prikupljao je odjeću i opremu za NOV, osiguravao prehranu i smještaj političkim i vojnim radnicima na terenu, prenosio poštu i organizirao odlazak dobrovoljaca u NOV. Zbog opasnosti od ustaša, otišao jc 9. veljače 1942. u NOV. Raspoređen je u drugu četu Prvog slavonskog NOP bataljona. Ondje je primljen za kandidata KPH. U rujnu 1942. upućen je na jednomjesečni oficirski kurs u partizansku oficirsku školu pri Glavnom štabu NOV i PO Hrvatske u Donjem Lapcu. Po povratku, u studenom 1942. postavljen je za zamjenika komandira čete u prvom bataljonu (bilogorskom) 12. NO brigade. Primljen je za člana KPH. U siječnju 1943. postavljen je za komandira treće čete u prvom bataljonu, 17. NO brigade. U ljetu 1944. premješten je za načelnika štaba Brodske NO brigade. Na toj dužnosti nalazio se do svršetka rata. Imao je čin kapetana JA. U borbama je dva puta ranjavan.

Poslije rata služio je kao aktivni pješadijski oficir JNA u više mjesta. Demobiliziran je u činu pukovnika JNA. Od 1965. u mirovini je u Voćinu, općina Podravska Slatina. Više puta bio je biran u rukovodstva društvenopolitičkih organizacija u mjesnoj zajednici i u općini.

Nosilac je »Partizanske spomenice 1941« i više drugih odlikovanja.

DRAGAN VOLNER BAĆUŠKA

Rođen je 31. srpnja 1920. u Virovitici. Ondje je završio osnovnu školu i nižu gimnaziju i nastavio pohađati višu, ali je osumnjčen zbog širenja marksističkih ideja među srednjoškolcima i, 1937. isključen je iz gimnazije. Nakon toga izučio je tipografski zanat i u privatnom aranžmanu položio veliku maturu. Poslije rata završio je Višu oficirsku školu.

Sa školskom i radničkom omladinom sudjelovao je u aktivnostima koje je od 1937. organizirala mjesna organizacija Komunističke partije. U ljetu

1940. primljen je za člaia SKOJ-a, u gradskom aktivu koji je djelovao u sklopu organizacije na gimnaziji. U kolovozu 1941. imenovao ga je Mjesni komitet KPH za sekretara skojevske organizacije u Virovitici. U tom svojstvu djelovao je do travnja 1942. Tada mu je zaprijetila opasnost od ustaške policije, pa ga je Komitet uputio, s još dva člana SKOJ-a i jednim kandidatom KPH, u Bilogorsku partizansku četu u koju je stupio 15. travnja 1942. u Jasenašu. Ondje je u svibnju primljen za kandidata, i u rujnu 1942. za člana KPH. S

Dragan Volner Baćuška

četom uključen je, u listopadu 1942. u prvi bataljon (bilogorski) 12. slavonske NO brigade. Dvadeset devetog prosinca 1942. premješten je u novoformiranu 17. slavonsku NO brigadu. Kasnije, bio je, još, u 21. slavonskoj i 25. brodskoj NO brigadi. Bio je delegat voda, komesar čete, politkomesar bataljona, komandant bataljona i zamjenik komandanta Brodske NO brigade. Imao je čin kapetana. U borbama ranjavan je više puta.

Poslije rata radio je u Vojnohistorijskom institutu JNA u Beogradu, u Državnom sekretarijatu za narodnu obranu u Beogradu, u štabu 2. armije JNA u Zagrebu i u Generalštabu JNA u Beogradu. Demobiliziran je 1960. u činu pokuvnika JNA.

Od 1960. do 1971. bio je na rukovodećim dužnostima u privrednim organizacijama u Zagrebu, u Poslovnom udruženju »Nafte«, Vanjsko-trgovačkom poduzeću »Centralcommerce«, »IKOMU« i Novinsko-izdavačkom poduzeću »Globus«. Od 1971. u mirovini je u Zagrebu. Više puta biran je u rukovodstva društvenopolitičkih organizacija mjesne zajednice Tuškanac, općine Centar i grada Zagreba.

Nosilac je »Partizanske spomenice 1941« i više drugih odlikovanja.

Zdenko Volner Sanjo

ZDENKO VOLNER SANJO

Rođen je 26. veljače 1922. u Virovitici. Ondje je završio osnovnu školu i nižu gimnaziju, a u Zagrebu srednju zubarsku tehničku školu. Poslije rata doškolovao se i položio ispit za višeg zubara-dentistu.

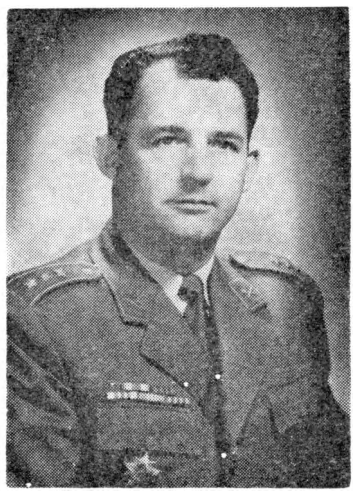
Nakon okupacije Jugoslavije i uspostavljanja tzv. NDH, u travnju 1941. uhapsile su ga ustaše i držale deset dana u zatvoru u Virovitici, pod sumnjom da je pripadnik komunističke omladine. Zbog nedostataka dokaza, pušten je na slobodu.

Od liktopada 1941. član je SKOJ-a u gradskom aktivu u Virovitici. Prikupljao je oružje, lijekove i pisaći pribor za NOV, skidao ustaške parole i znakove sa zidova i oglasnih ploča, stražario prilikom održavanja ilegalnih sastanaka i obavljao druge zadatke. Zbog opasnosti od ustaške policije, uputio ga je Mjesni komitet KPH, s još dva člana SKOJ-a i jednim kandidatom KPH, u Bilogorsku partizansku četu u koju je stupio 18. travnja 1942. u Jasenašu. Bio je sekretar SKOJ-a i bolničar. S četom, uključen je u listopadu 1942. u prvi bataljon (bilogorski) 12. slavonske NO brigade. Početkom 1943. premješten je u sanitetski odjel pri štabu Treće operativne zone u Slavoniji i zaposlen u konspirativnoj bolnici na Ravnoj Gori. Od ljeta 1943. bio je u Požeškom NOP odredu. Odanle je upućen na tečaj za učitelje, i zatim postavljen za učitelja u osnovnoj školi u Turčević Polju, općina Grubišno Polje. U rujnu 1944. premješten je za ratnog dopisnika u Brodskoj NO brigadi u kojoj je bio do svršetka rata.

Poslije rata završio je Sanitetsku oficirsku školu u Beogradu i radio u sanitetskoj službi JNA u Beogradu i Tuzli. Demobiliziran je 1948. u činu sanitetskog potporučnika. Otad, radio je u Domu zdravlja u Otočcu i u zubarskim klinikama u Zagrebu.

Od 1977. u mirovini je u Zagrebu. Djeluje u društvenopolitičkim organizacijama mjesne zajednice i u stručnim udruženjima žubarskih radnika u Zagrebu.

Nosilac je »Partizanske spomenice 1941« i više drugih odlikovanja.

Miroslav Vostrel

MIROSLAV VOSTREL

Rođen je 9. veljače 1921. u Kupincu, općina Jastrebarsko. Od 1932. živiu je u Čemernici, općina Virovitica. Osnovnu školu završio je u Kupincu i Virovitici, a dvogodišnju češku poljoprivrednu u Daruvaru. Poslije rata završio je Višu oficirsku artiljerijsku školu.

Do rata bio je član čehoslovačke besede u Virovitici i Seljačkog kola u Ovčari. Radio je u glumačkoj sekciji i pjevačkom zboru. U društvima bilo je više članova KPH iz Virovitice i Čemernice, pa je, osim kulturnoprosvjetne, u njima razvijana i napredna politička aktivnost. U srpnju 1941. primljen je za člana SKOJ-a, i sudjelovao je u formiranju skojevske organizacije u Čemernici. Prikupljao je oružje, opremu, sanitetski materijal, odjevne predmete i druge potrepštine za NOV. Sa stricom Vaclavom Vostrelom Vašom, koji je od kolovoza 1941. bio sekretar Kotarskog komiteta KPH u Virovitici i član Okružnog komiteta KPH u Bjelovaru, otpremio je, u studenom 1941. puškomitraljez, municiju, bombe i drugu opremu u Papučko-krndijski partizanski odred. Više puta nosio je poštu u Bjelovar i Orahovicu. U prosincu 1941. primljen je za člana KPH, u partijskoj organizaciji u čemernici. Bio je zadužen za održavanje veza s ilegalnim ustaničkim punktovima u Bačevcu, Budrovcu, Jasenašu, Koriji, Rezovcu i Turanovcu i za upućivanje dobrovoljaca iz grada u NOV.

Početkom kolovoza 1942. zaprijetila mu je opasnost od ustaške policije, pa je otišao u NOV. Raspoređen je u Bilogorsku partizansku četu. S njom je

u listopadu 1942. uključen u prvi bataljon (bilogorski) 12. slavonske NO brigade. Krajem prosinca 1942. premješten je u prvi bataljon novoformirane 17. slavonske NO brigade. Ondje je bio desetar i delegat voda. U lipnju 1943. postavljen je za zamjenika komesara čete u četvrtom bataljonu (čehoslovačkom). Prilikom formiranja čehoslovačke NO brigade »Jan Žiška z Trocnova», u listopadu 1943. premješten je za zamjenika politkomesara u drugom bataljonu. U ljetu 1944. imenovan je za pomoćnika politkomesara čehoslovačke NO brigade. Početkom 1945. premješten je u personalni odjel štaba 12. udarne divizije NOV.

Poslije rata bio je oficir u artiljerijskim jedinicama JNA u Beogradu, Splitu, Lošinju, Prizrenu i Karlovcu. Ima čin artiljerijskog pukovnika JNA.

Od 1965. u mirovini je u Zagrebu. Djeluje u društvenopolitičkim organizacijama mjesne zajednice i općine Pešćenica.

Nosilac je »Partizanske spomenice 1941« i više drugih odlikovanja.